

Publicerad 2024-03-02 20:05 av OliverDer

Dikter om ett borgerligt övertagande

1.

Jag bor i en liten industristad
Men jag är uppväxt i ett ingenmansland
Rakt ner i ingenstans;
ute i allstans
Och vems är ansvaret?

Proletärer förena er
skriker de
Jag hör dom prata i megafon
för att samla arbetarklassen

Men ändå ,
tar jag helst
en kopp kaffe
Och önskar alla;
en godkväll

2.

Sliter gör jag,
ännu en dag på fabriken,
när jag vildsint kör trucken,
genom sterila murbräckor

och samtidigt känner jag
hur rabbinen
våldsamt krälar
ut ur mitt blod.

Och hatet känner jag,
också när jag står och sorterar
meningslösa papper.
I mitt alldagliga byråkratiska
arbete,
I mitt hjärta
som ständigt förblir tomt

Tomma jobb är en delförklaring
Meningslös livsstil en annan

Tomheten i sig en sista.

3.

Politisk kamp

är evig kamp

är enig kamp

är vår kamp

om vadå?

hurda?

Närda?

fråga mig inte mer

Däremot ser jag folkvalda,

springa runt

som trängda djur,

och gömma huvudet i sanden,

som strutsar i Sahara

Men de blir

heller aldrig,

ett evigt löfte

4.

Det var en känsla av stolthet

av klasskamp

av verkligt lidande

Värdighet

Tuggmotstånd,

Vådlighet

Istället tittar jag ut,

där jag inte känner någonting

för min samtid.

Jag träffar min vän och frågar,

”Finns det verkligen så mycket att ge,

nu när hela världen står i brand?

Det kokar nämligen inom mig.”

Hon svarade: ”Nej, det är försent”

5.

Jag tycker att allt jag ser omkring mig är trams,
politisk oro som fluktuerar
det lutar åt ett inre kaos,
som vi andra måste stå ut med

Medborgare vad vill dom?
dom som bestämmer och sitter
på toppmöten i Davos,
samtidigt som dom plundrar
våra bankkonton
och pekar finger åt Svenssons
6.

Jag har svårt,
att se någon mening
i det borgerskapet har ombesörjt
Meningslösa jobb
Som leder till meningslös konsumtion
Och någonstans däremellan
befinner jag mig,
på en i stort sett meningslös myndighet

Men det är väl bra,
Att jag har någonting att göra,
För jag kan väl alltid skryta,
Med att det fyller min vardag till fullo
Så att jag istället slipper tänka,
På det existentiella,
i livet

7.

Jag hoppar runt
I allt det tidlösa
Meningslösa
Som en bumbibjörn
I brist på meningsfulla sysslor
Utan en inre vilja
Som en omoralisk klassresenär
Med ett yttre moraliskt kompass

Är det inte mycket som går
som kokar
som...

Vägsaltet

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren OliverDer med Poeter.se id #28847 innehar upphovsrätten